

ԻՐԱՆՆ ՈՒ ՌՈՒՍԱՍՏԱՆԸ ԶՈՉԱԿԱԳԻՐ ԵՆ ԱՏՈՐԱԳՐԵԼ ՄԻԱԿՈՂՄԱՆԻ ՊԱՏԺԱՄԻՋՈՑՆԵՐԻՆ ԶԱԿԱԶԴԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ

«ԱԼԻՔ»-Իրանը և Ռուսաստանը ստորագրել են միակողմանի պատժամիջոցներին հակազդելու հռչակագիր: Փաստաթուղթը երկու երկրների անունից ստորագրել են ԱԳ նախարարներ Հոսեյն Ամիր Աբդոլլահեանն ու Մերգեյ Լաբովը:

Փաստաթղթի պաշտոնական անվանումն է «Ռուսաստանի Դաշնության և Իրանի Իսլամական Հանրապետության հռչակագիրը միակողմանի հարկադրանքի միջոցների հակազդման, մեղմացման և փոխհատուցման ուղիների և միջոցների մասին»:

Հռչակագիրը ենթադրում է համատեղ գործողություններ՝ միակողմանի հարկադրանքի միջոցներին դիմակայելու, դրանք նազեցնելու և փոխհատուցելու ուղիների վերաբերյալ:

Յիշեցնենք, որ Ամիր Աբդոլլահեանը Մոսկվայում էր, մասնակցելու մերձկաս-

պեան երկրների՝ Իրանի, Ռուսաստանի, Ադրբեջանի արտաքին գործերի նախարարների հերթական նիստին:

Իրանը կարեւորել է մերձկասպեան երկրների միջեւ կոնսենսուսի կայացման անհրաժեշտությունը

«ԱԼԻՔ»-Կասպից ծովի վերաբերյալ ցանկացած որոշում պետք է հաշվի առնի ափամերձ բոլոր հինգ երկրների միջեւ կոնսենսուսը: Այս մասին երկնից հեռուների 5-ին Մոսկվայում կայացած Կասպից ծովի ափամերձ հինգ երկրների արտգործնախարարների հանդիպման ժամանակ յայտարարել է ԱԳ նախարար Հոսեյն Ամիր Աբդոլլահեանը:

Նա յստակեցրել է, որ Իրանը, Ռուսաստանը, Ադրբեջանը, Ղազախստանը (Շար. 8-րդ էջում)

Էդգար Էլբակեանը՝ «ԱԼԻՔ»-ի հետ զրոյցում.

«Առաջին հերթին պետք է այդ մտայնությունը փոխել, որ ինչ-որ բան տալով կարելի է խաղաղութեան հասնել»

Արտահերթ ընտրությունները միջոց են դե ֆակտո իշխանությունների ձեռքին անընդմեջ վերարտադրելու, անընդմեջ վերաթարմացնելու իրենց լեգիտիմությունը և իրենց իշխելու նկատմամբ «արդարության» պաշարը: Այս մասին «ԱԼԻՔ»-ի հետ զրոյցում յայտնեց քաղաքագետ Էդգար Էլբակեանը՝ անդրադառնալով, հարցմանը, որ ինչու է ՀՀ-ում նոր արտահերթ ընտրություններ անցկացնելու թեման կրկին շրջանառության դրել:

«Այն մեթոդ է, որ բռնապետական համակարգերում շատ տարածված է ընդունված է: Մեզ ամենաճանօրինակը՝ էրդոգանական թուրքիան է, որտեղ արդեն մոտաւորապէս 20 տարի էրդոգանը իշխանութեան է հենց այդ գործիքակազմի բանեցմամբ, այսինքն անընդհատ արտահերթ ընտրություններ, Մահմանադրութեան փոփոխություններ, կառավարման համակարգի փոփոխութեան քայլերով իր իշխանութիւնն է պահում: Այն, բնականաբար, գործող իշխանութիւնների կեանքը երկարացնելու միջոց է: Չուտ ֆորմալ առումով, օրինական միջոցներով պատկերացնելը, որ ՀՀ-ում ընտրություններով հնարատր կը լինի իշխանափոխութիւն իրականացնել միամիտ ակնկալիք է, ընտրությունները ընդամենը ամրազրոյում են գետնի վրայ առկայ եղած վիճակը, մինչև ընտրությունների պահը, իսկ այս պահին գետնի վրայ առկայ վիճակը ցաւօք յօգուտ դէ ֆակտո իշխանութիւնների է»,- նշեց նա:

հակահայկական կամ հակարցախեան ուժ էին և դա ի սկզբանէ պարզ էր, բոլոր այն մարդկանց համար, որոնք ծանօթ (Շար. 8-րդ էջում)

Քաղաքագետը յիշեցրեց, որ իրենք

Ռուբէն Մելքոնեան.

«Հիմա թուրքերի համար ստեղծել է բարենպաստ իրավիճակ՝ առաջ տանելու իրենց նախապայմանները»

Հայաստանի ատոմակայանի հետ կապուած Թուրքիան դեռ 90-ականներից ունեցել է որոշակի ընդգծւած մօտեցում: Այս մասին Alpha News-ի հետ զրոյցում ասել է թուրքագետ Ռուբէն Մելքոնեանը:

այնուամենայնիւ թուրքական փորձագիտական դաշտում դա երբեմն բնութարւում է»,- նշել է Մելքոնեանը:

«Հայաստանի ատոմակայանի հետ կապուած Թուրքիան դեռ 90-ականներից ունեցել է որոշակի ընդգծւած մօտեցում, զգայուն է վերաբերել այդ խնդրին: Դա թուրքական պետական քաղաքականութիւնն է, որն այսօր էլ շարունակում է Խնդիրն ունի երկուերեք ենթատեսք: Առաջինը, որ ատոմակայանի գոյութիւնը Հայաստանը դարձնում է այն երկրներից մէկը, որտեղ կայ դէ ֆակտո միջուկային պետութիւն դառնալու հնարաւորութիւն, կամ գոնէ ինչ-որ գէներ ստեղծելու հնարաւորութիւն, որտեղ կարող է լինել միջուկային բաղադրիչ, և դա կարող է Թուրքիայի համար ունենալ սպառնալիքի նշանակութիւն:

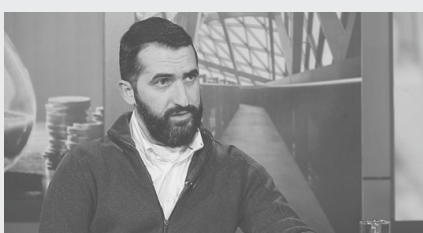
Նրա կարծիքով՝ հիմա Թուրքիայի համար ստեղծել է բարենպաստ իրավիճակ՝ իրենց նախապայմանները առաջ տանելու համար:

«Հիմա թուրքերի համար ստեղծել է բարենպաստ իրավիճակ՝ առաջ տանելու իրենց նախապայմանները, ցանկութիւնները, և ատոմակայանի հետ կապուած հարցը չբարձրացնելը առնուազն տարօրինակ կը լինէր: Մա շատ օրինաչափ է թուրքական պետական քաղաքականութեան տրամաբանութեան տեսանկիւնից, և պետք է գիտակցել, որ սա Հայաստանի ներքին գործերին միջամտելու բացայայտ փորձ է և այն վերացնելու հերթական քայլ»,- եզրափակեց թուրքագետը:

Երկրորդը Հայաստանի էներգետիկ անկայնութիւնն է, և երրորդը՝ անվտանգային խնդիրը, քանի որ Հայաստանի նկատմամբ տոտալ յարձակումները միշտ ենթադրում են, որ այս երկրում կայ ատոմակայան, որը բաւական մօտ է նաև Թուրքիային: Մա, իհարկէ, ոչ իրատեսական սցենարների մէջ կարող ենք տեղադրել, բայց

Վարուժան Գեղամեան.

«Թւացեալ հանգստութիւնը ոչ այլ ինչ է, քան նոր՝ շատ աւելի մեծ աղէտի նախանշան»

Թուրքագետ Վարուժան Գեղամեանը «Ֆէյարուք»-եան իր էջում գրում է. «Երկրում լռութիւն է, թուում է, թէ ամենամեծ աղէտն արդէն կատարւել է և կարելի է զբաղւել աւօրեայով քաղաքականութիւնից մինչև հանգստի

պլանատրոյում: Մինչդէռ թացեալ հանգստութիւնը ոչ այլ ինչ է, քան նոր շատ աւելի մեծ աղէտի նախանշան: Բացասական փոփոխութիւնները կուտակւում են աստիճանաբար, բայց իրականանալու են միանգամից թոյլարձեւ: Շատերին թուում է, որ հիմա այս խօսքերը չափազանցութիւն են և կարելի ոչինչ չանել, բայց աղէտի պարագայում է այդ «ոչինչ չանելը» բերելու է նրան, որ մի օրում «թանկարժ» աղէտը նորից տեսանելի է լինելու, բայց դրա հետ այլևս ոչինչ անել հնարատր չլինի: Մինչդէռ հիմա է ժամանակը»:

«Կինն աշխարհ չէ եկած մինակ հաճելի ըլլալու համար: Կինը եկած է իր խելքը, մտային, բարոյական և ֆիզիկական յատկութիւնները զարգացնելու համար: Բնքզինքն յարգող բոլոր կիներուն իդէալը միայն հաճելի ըլլալը պէտք չէ ըլլայ, այլ երկրիս վրայ գործօն բարերար տարր մը դառնալը»

Զապէլ Եսայեան (1878-1941), հայ նշանաւոր գրող, հրապարակախօս և գրականագետ

ARAM®
 c o f f e e
 ԱՐԱՄ
 قهوه آرام
 فروشگاه مرکزی:
 قائم مقام فراهانی-شماره ۶۴
 88303478 և 88308730
 www.aramcoffee.com
 instagram:aram_coffee

Լիլիթ Գալստեան.

«Ազգի յիշողութիւնն ու արմատը ջնջելով՝ մարդուն դարձնում են մանկուրտ»

Շարքներ առաջ, երբ փորձեցի կրթութեան խնդիրները, 7-րդ դասարանի Հայոց պատմութեան դասագրքի վերաբերեալ մանկավարժական, ակադեմիական եւ հանրութեան բողոքի խօսքը փոխանցել ԿԳՄՍ նախարարին, ի պատասխան շատ նախանձելի փտտախօսութեամբ նախարարն արձագանգեց՝ համակերպելով: Այս մասին ԱՄԺ յայտարարութիւնների ժամին ասել է «Հայաստան» խմբակցութեան պատգամատուր Լիլիթ Գալստեանը:

Պատգամատուրի խօսքով, դրան յաջորդել է տարբեր տրամաչափի իշխանական գործիչների հայրենա-

սիրութիւնը, ազգային ինքնութիւնը եւ մեր անցեալը կասկածի տակ դնող եւ ծաղրող տեքստեր, այդ թուում՝ Հանրայինի եթերից: «Անգամ փորձ արեց գիտական քննադատութիւնը պիտակաւորել որպէս քաղաքական ռեւանջ»:

Գալստեանը հարց է բարձրացրել, թե՛ կարող է ներ իմանալ մասնագիտական ինչ փորձ եւ յանձնառութիւն ունի «Մասնակցային դպրոցի» կազմակերպութիւնը:

Անդրադառնալով գրական մի քանի ստեղծագործութիւն Գալստեանը նշել

է, որ ազգի յիշողութիւնն ու արմատը ջնջելով՝ մարդուն դարձնում են մանկուրտ եւ պատմութիւն խեղաթիւրած դասագիրքը հէնց այս մասին է, որը պէտք է կասեցնել գիտութեան ուժով:

Միեր Մելքոնեան.

«Իշխանութիւնները իրենց առաջ խնդիր են դրել՝ փլուզել կրթական համակարգը»

ՀՀ ԱՄԺ «Հայաստան» խմբակցութեան պատգամատուր Միեր Մելքոնեանի ելույթը

«Վերջին շրջանում շատ է խօսում այն մտաւոր պատերազմի մասին, որը մեր թշնամիները մղում են մեր դէմ: Այն աւելի ակտիւորէն սկսեց իրականացել 2018 թականի այսպէս կոչւած թաշտայ յեղափոխութիւնից յետոյ եւ սկսեց կրթական բարեփոխումներից, երբ մեր դպրոցական կրթական համակարգը սկսեց յարմարեցւել ուրիշ կանոններին՝ զրկելով այս համակարգը ինքնուրոյնութիւնից: Մեր կրթութիւնն անընդհատ ցնցւել է բարեփոխումներից:

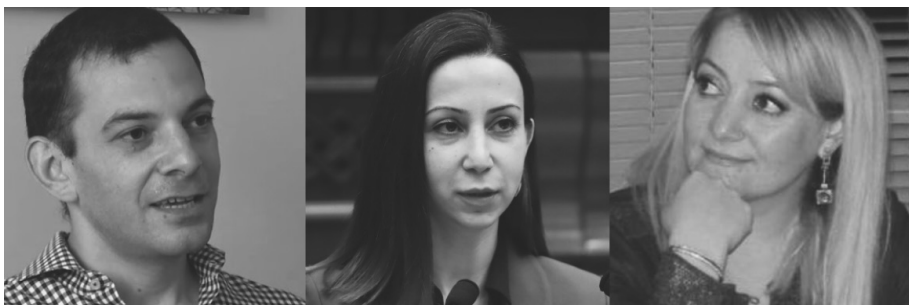
Դրանք մեծ համբաւ են բերում այդ բարեփոխումների, կրթութեան մասին այս կամ այն օրինագծի հեղինակներին, ովքեր շարունակում են քաննել մեր կրթական համակարգը: Պա-

տահական չեն մեր կրթական համակարգի խնդիրները: Դրանք համակարգային են: Տպաւորութիւն է ստեղծում, որ այս խնդիրները ոչ ոք անտեղեակ, անգրագէտ մարդկանց գործունէութեան արդիւնք է: Ոչ, այս ամէնը հետադարձ ու հասկացող անհատների աշխատանքի արդիւնք է: Միայն թե՛ նրանք իրենց առջեւ տարբեր նպատակներ են դնում: Ոչ թե՛ կրթութեան որակի բարելաւում, ոչ թե՛ երկրի քաղաքացիների համար դրա հասանելիութեան մեծացում, այլ կրթական համակարգի դեգրադացիա, փլուզում:

Գեղծ բարեփոխիչները դպրոցը ստանձնեցին առաջին հերթին հէնց այն պատճառով, որ մարդիկ, ովքեր նախանշում էին մեր երկիրը որպէս մասնատման եւ կլանման նպատակ, հասկանում էին, որ եթէ ուզում ես փոխել երկիրը կամ ընդհանրապէս ոչնչացնել այն, ապա պէտք է վերափոխես մեր կրթական համակարգը: Առաջին համազարկը հէնց դպրոցին էր՝ ուսումնական ծրագրին, ազգային դաստիարակութեանը, ուսուցչին եւ նրա հեղինակութեանը: Որովհետեւ դպրոցի միջոցով կարելի է փոխել մարդկանց մտածելակերպը, աշխարհայեացքը, արժեքամակարգը:

Հասարակութեան բարոյական եւ հայրենասիրական համախմբման գործում առանցքային դեր է յատկացնում կրթութեանը: Դպրոցը միակ սոցիալական ինստիտուտն է, որի միջոցով անցնում են Հայաստանի բոլոր քաղաքացիները: Անձի արժէքները, իհարկէ, առաջին հերթին ձեւաւորում են ընտանիքում, բայց անձի առաւել համակարգային, հետեւողական եւ խորը բարոյախայրենասիրական գարգացումն ու դաստիարակութիւնը տեղի է ունենում կրթութեան ոլորտում: Դրա համար էլ հէնց դպրոցում պէտք է կենտրոնացած լինի ոչ միայն մտաւոր, այլեւ աշակերտի հոգեւոր, մշակութային կեանքը: Հիմնական արժէքները պէտք է ընկած լինեն դպրոցական կեանքի հիմքում: Բարոյական եւ հայրենասիրական դաստիարակութիւնը աշակերտի ներդաշնակօրէն գարգացած անհատականութեան երկու հիմնական բաղադրիչներն են: Բարոյական նորմերը ձեւաւորում են, առաջին հերթին, հայրենասիրութեան վրայ: Ոչ ոչ միայն սէր է հայրենիքի նկատմամբ, այլ ինքնագնահատականի զգացում է, ազնուականութիւն եւ սեփական երկրի բարօրութեան համար աշխատելու եւ արարելու ձգտում:

Ովքե՞ր են այդ «թաքնւած» խորհրդատուները. դիտարկում՝ աղմկայարոյց դասագրքի մասին

Պատմաբան, Yerkir.am-ի խմբագիր Վահէ Սարգսեանը գրում է. «Հայոց պատմութեան 7-րդ դասարանի աղմկայարոյց դասագիրքը ստեղծող «Մասնակցային դպրոց» կրթական հիմնադրամի նախագծի ղեկավար Վահրամ Սողոմոնեանը մեկնաբանութիւն է տւել Նիկոլ Փաշինեան-Աննա Յակոբեան զոյգին պատկանող թերթին՝ անդրադառնալով նոյնիմանի 30-ին «Բնօրրան» պատմական յուշարձանների պահպանման հայկական ընկերութիւն» 24-ի կողմից հրատարակած «ՀԱՅՈՅ ՊԱՏՄԱՐԿԻ» առարկայի 7-րդ դասարանի դասագրքի շուրջ հանրային քննարկումների արդիւնքում կազմուած մասնագիտական եզրակացութեանը: Նախ այն մասին, թե՛ ո՞վ է տոյն անձը, ով իրեն իրաւունք է վերապահում քննարկել, աւելին չհամաձայնել կամ որակումներ տալ շուրջ երկու տասնեակ գիտնականների, այդ թուում՝ ԲՈՒՀ-երի ղեկավարների ու արհիւնների վարիչների, ԳԱԱ ինստիտուտների տնօրէնների ու առանձին ծանրակշիռ

մասնագէտ-պատմաբանների միահամուտ տեսակէտներին ու առաջարկներին: Նայում ենք կենսագրականը՝ աւարտել է ԵՊՀ, ուշադրութիւն, գերմաներէնի բաժինը, այնուհետեւ, կրկին ուշադրութիւն, պաշտպանել է ատենախօսութիւն... քաղաքագիտութեան բնագաւառում: Ահա ողջ զուեւորը. գերմաներէնի մասնագէտ-քաղաքագէտը դուրս է եկել պատմագիտութեան ոլորտի ծանրակշիռ գիտնականների դէմ ու առանց այլեւայլութեան փտտախօսում՝ «գիտական առումով դասագիրքը որեւէ խնդիր չունի»: Դա նոյն բանն է, որ, օրինակ, սանտեխնիկը նայի մի անորակ ֆիլմ ու ասի՝ ֆիլմը ոչ մի խնդիր չունի: Բոլորս էլ հիմնադրամի խորհրդի անդամակցութիւնն է պատճառը, որ Վահրամ Սողոմոնեանն ուժգնօրէն պաշտպանում է հայոց պատմութեան այդ կերպ աղաւարումները եւ, ըստ

մասնագէտների յայտարարութիւնների, միտումնաւոր կեղծարարութիւնները: Երբեմնի պատմահնագիտական արգելոց-թանգարանի տնօրէն Միքայէլ Բաղդասար, օրինակ, յայտարարել է, որ Վահրամ Սողոմոնեանի հետ մասնատուր գրոյց է ունեցել, որի ժամանակ վերջինս կասկածի տակ է դրել Երեւոնի-Երեւանի կայր. «Նա կարծես ինձ հասկացնում էր, որ մենք Ուրարտուի հետ ուղիղ կապ չունենք: Եւ երբ ես ասացի դա մեր ինքնութեան մասն է, պատմականացնեց եկէք թողնենք «ինքնութիւն, ժառանգութիւն» հասկացութիւնները: Նա նաեւ Երեւոնի-Երեւանի կայսն էր կասկածի տակ դնում ու նշում էր, որ Երեւոնիին կապ չունի այսօրայ Երեւանի հետ, դա Սովետի ժամանակայ միջ է... Բոլոր էր եւ ասացի իսկ կարող է դու թուրքերի հետ ուղիղ կապ ունեն, ինձ ասաց թուրքերի չէ, բայց մենք, հաւանաբար, մեղադրելի հետ կապ ունենք: Ես ասացի ինքը գուցէ ունի, բայց ես հաստատ մեղադրելի հետ կապ չունեմ... Նման գաղափարներով առաջնորդող մարդն է այս դասագրքի պատմաբանը»: Հետաքրքիր է՝ ո՞վ է կրկնում այն թէքը, որ մենք Ուրարտուի հետ կապ չունենք, կարող է Վահրամ Սողոմոնեանը յանկարծ, շատ պատահաբար, կրկնում է թուրքական պատմագիտական շրջանակների այդ նոյն թէքը, որ (Շար. 7-րդ էջում)

Թեոդիւանագիտութեան հարթակ.

Բաքւի «աչքը հանող» թալիշների լրահոսի վերջին նորութիւնները

«ԱԼԻԷ» - Պարսկալեզու սոցցանցային օգտատերերի աչքից չի վրիպել Բաքւի հանրապետութեան տիրոջ գտնուող թալիշների լրահոսի բովանդակութիւնը: Պակաս ուշազրու չէ այն փաստը, որ Բաքւի հեռախոսակալական եւ անվտանգային համակարգի օրակարգում է տեղում լրջեցնելը իրաքանչիւր բողոքի երանգ պարունակող ձայն կամ սոցհարթակ:

X-ում, ինչպէս նաեւ Telegram-ում եւ վերջերս ուշադրութեան կենտրոնում յայտնուած Threads-ում վերահրապարակուած նիւթը վերնագրային անդրադարձի տեսքով անդրադառնում է Բաքւի հանրապետութեան յուզող այն հարցերին, որոնք, յատկապէս, Իրանին են առնչուում:

Այժմ այն մասին, թե՛ ինչ են գրում թալիշների լրատուական կայքերն ու ցանցերը. «Անցեալ շաբաթ Իրանը երկու մեծից ուղարկեց, Հարաւային Կովկասում իր տարածաշրջանային դրկտորներ մատնացոյց անելով: Բոլոր նա, ով ճիշտ ընկալումով է «հասկացել» այն, յաջողութեամբ կը մնայ անվնաս:

Վերջին շաբաթայ ընթացքում Կասպից ծովում տեսանք վերջերս ծառայութեան անցած իրանական նոր «Դէլաման» ռազմանաւը:

Այս նաւը բազմաֆունկցիոնալ կարողութիւններով կործանիչ է եւ իր նախորդ տեսակների նկատմամբ ունի մեծ առաւելութիւններ: «Դէլաման»-ը «Ջամարան» կործանիչի արդիականացուած մոդելն է՝ գեր-ժամանակակից սպառազինութեամբ:

Պէտք է հաշի նստել այն փաստի հետ, որ «Դէլաման»-ը թալիշների հայրենիքի պատմական անուանումն է:

Դէլամանները թալիշների անմիջական նախնիներն են, որոնց այն ժամանակ անուանել են Դէլամաններ:

Դէլամանները նաեւ համարում են Եւրոպայի աշխարհի նախնիները: Իրանում պատմաբաններին յայտնի է, թե՛ ինչի մասին են խօսում թալիշները, երբ խօսքը Դէլաման մարտիկներին է վերաբերում, որոնք 6-րդ դարից իրանական թագաւորութիւնների բանակների անբաժան մասն էին: Դէլամանները նաեւ Իրանում (Մ.Փ.

10-րդ դար) առաջին շիադաւան Ալ-Բոյէ պետական համակարգի հիմնադիրներից եւ աջակցողն են, որի տիրոջում էր գտնուում Իրաքը Բաղդադ մայրաքաղաքով: Նրանք ջախջախեցին նաեւ արաբական խալիֆայութեան բանակը:

Դուրս. Էհսան Մովսէիեանը նոյն առիթով գրել է, որ պատմութեան այս փուլը պէտք է դիտարկել, որպէս հիսթորիայի Իրանի վերածննդի փուլ: «Բոլոր սովորաբար Իրանի վերածնունդը միշտ է եղել հիսթորից Կասպից ծովի շրջանից»:

Փորձագէտի գրառմանը յաջորդած նիւթը եւս մտածելու առիթ է տալիս: Մովսէիեանը կարճ գրութեամբ անդրադարձել է իրենց պանթթաքիստական հակամարտութիւնը յայտնի դարձած հեղինակների եւ այլ հակաիրանական գրքերի ներկայացումն ու թողարկումը Ջանջանի համալսարանում շարունակող գրքի ցուցահանդէսում: «Մա նշանակում է, որ պանթթաքիզմը նոյնպէս պարպ չի նստում, իսկ այս անգամ ներդրում է կատարել Ջանջանում», գրել է Կովկասի հարցերով աւագ փորձագէտը, ում գրառման տակ մէկ այլ օգտատեր մեկնաբանութիւն տեղադրելով յիշեցրել է, որ վերահսկող մարմինները, որոնք կարող են նստել իրաքանչիւր աննշան թացող տողի վրայ, այս դէպքում անհասկանալիորէն սպառողական դիրքում են:

Մովսէիեանը յիշեցրել է նաեւ, որ Թուրքիոյ Թուրքիայի հիւպատոսութեան դիմաց տեղի ունեցած բողոքի ցոյքը խորապէս անհանգստացրել է Բաքւին կամ նրան դուր գալ ցանկացող «200-ողարանոցներին»: Նրանք առիթը բաց չեն թողնում սեփական երկրի ներքին խոհանոցը օտարների առջեւ բացելով փորձել լրութիւն թելադրել վճարող պահերին: «Նպատակը մէկ է՝ Գազայում իրականացող մարդկութեան դէմ յանցագործութեանը մասնակից Բաքւին ու Թուրքիային կեղտալայ անելը», մեկնաբանել է Մովսէիեանը:

Փորձագէտը յիշեցրել է, որ Թուրքիոյ տեղի ունեցած հանրահաւաքի պատճառը Անկարայի ու Բաքւի կողմից սինիստական ռեժիմի բանակին անհրաժեշտ նաւթի 60%-ի մատակարարումն էր, ինչը նաեւ Իրանի բարձրաստիճան դեկավարութեան կողմից եւս բացայտ քննադատուել է:

Մշակութաբան. «Ադրբեջանը պատմական շուրջ 6 գերեզմանոց է վերացրել, որտեղ առկայ են 12-13-րդ դարերի խաչքարեր»

2020 թվականի Արցախյան 44-օրյա պատերազմի ժամանակ եւ 2023 թ. սեպտեմբերի 19-ից արցախցիներին իրենց հայրենիքից բռնի տեղահանելուց յետոյ Ադրբեջանը շարունակեց պատմամշակութային ժառանգության ոչնչացումը՝ խախտելով միջազգային բոլոր նորմերը: Ինչ նորմեր են խախտել, ինչ քայլեր կարելի է ձեռնարկել եւ այլ հարցերի վերաբերեալ գրուել ենք մշակութաբան Արմինե Տիգրանյանի հետ:

- Ադրբեջանը, այսպես ասած՝ մարտեց Չուրլայի խաչքարերի վերացումը, Գանձակի, Շահումեանի, Լախիջեւանի պատմամշակութային ժառանգության ոչնչացումը, որոշ չափով՝ նաեւ սեփականաշնորհումը, եւ նույնը հիմա շարունակում է Արցախի դեպքում: Ինչ է արտում այս ուղղությամբ:

- Այն, որ Ադրբեջանը ցանկանում է ոչ միայն Հայաստանի տարածքային իրազման ճանապարհով հասնել իր գերնպատակին, այլև ոչնչացնել այդ տարածքում ապրող հազարավազ պատմություն ունեցող ժողովրդի ինքնությունը, պատմությունը, լինելիության ապագան, արձանագրության փաստ է, որի մասին խոսում են ոչ միայն հայկական իրականություններ, այլև Եւրոխորհրդարանի տիրոջ, եւ 2023 թ. հոկտեմբերի 12-ին ԵՄԽԿ Բանաձեւով յստակ արձանագրուելուց, որ Ադրբեջանի կողմից հայկական պատմամշակութային ժառանգության ոչնչացումը նոր իրողություն է, եւ այն Ադրբեջանի 100-ամյա քաղաքականության քաղկեցուցիչ մի մասն է:

Բացի այդ, բանաձեւը յստակ նշեց, որ Ադրբեջանի քաղաքականությունը համակարգած յանցագործությունների շարք է, այդ թւում կան կասկածներ էթնիկ զտման հիմքով: Այս կտրածքով կարող ենք ասել, որ Ադրբեջանը ոչ միայն ոչնչացնում է նիւթական կառուցուները եւ վնաս հասցրում նիւթական օբիեկտներին եւ արժեքներին, այլև դրանց ոչնչացումը ցանկանում է հերքել տարածաշրջանում Արցախի ժողովրդի ապրելու պատմությունը եւ շարունակականության հնարավորությունը: Այդ պատճառով Ադրբեջանը փորձեց բռնի տեղահանություն, ստույգ հայաթափման ենթարկել ողջ Արցախը, որպէսզի հնարավորություն չտայ վերստեղծելու մշակութային ինքնությունը:

- Շինարարության անւան տակ էլ վերացնում են հայկական գերեզմանոցները:

- Այո, սա նոր քաղաքականությունն է: Նոյեմբերի 9-ի եռակողմ համաձայնագրի ստորագրումից յետոյ, երբ Ադրբեջանի կողմից բռնագաղթեց Արցախի տարածքի մեծ մասը, Ադրբեջանը գրոբալ ճանապարհաշինարարական աշխատանքների անւան տակ փորձեց ոչնչացնել պատմական մի շարք գերեզմանոցներ, այդ թւում՝ Շուշիի, Աղնախի գերեզմանոցները: Վերջերս Ադրբեջանը ոչնչացրեց Շուշիի երկու պատմական գերեզմանոցներ՝ 18-19-րդ դարերի, որտեղ առկայ են 12-13-րդ դարերի խաչքարեր, բազմաթիւ տապանաքարեր, որոնք փաստում էին ոչ միայն արցախահայերի գոյությունը, այլև հարուստ տեղեկատվություն արցախեան կենցաղի, հարուստ պատմության մասին: Սա ծանր կորուստ է, որովհետեւ պատմական գերեզմանոցների ոչնչացումը հենց այն թիրախային ուղղությունն է, որով Ադրբեջանը փորձում է վերացնել հայերի ներկայությունը փաստող նիւթական ապացույցները: Վերացնել է շուրջ 6 պատմական գերեզմանոց:

- Օկուպացած Արցախում կան մի շարք թանկարաններ, պատկերասրահ, շատ ցուցանմուշներ, բնականաբար, հանել հնարավոր չի եղել: Այս ամենն Ադրբեջանը սեփականաշնորհելու է, ու իրենց գոյութեան 100 տարին մոռա-

նայով՝ ներկայացնելու են, որ չգիտես՝ որ դարից է ու իրենցն է: Շատ մասնագետներ ունենք, գրքեր ենք տպագրում, բայց պայքարը նաեւ սոցիալական ցանցերում է: Ինչ են անում մեր մշակութաբանները:

- Այն, ինչ Ադրբեջանը չի կարողացել պատմականորեն ստեղծել այսօր փորձում է արդեն իսկ ստեղծածը իրացնել եւ վերագրել իր պետությանը: Այն, որ օկուպացած տարածքներում թողել ենք բազմաթիւ թանկարաններ, հազարավոր ցուցանմուշներով՝ մինչեւ 2023 թ. սեպտեմբերի 19-ի ռազմական օկուպացիայի ժամանակահատվածը, կարող էինք խօսել շուրջ 20.000 թանկարանային ցուցանմուշների ու 12 թանկարանի մասին, բայց, ցուցուք, պէտք է արձանագրենք, որ սեպտեմբերի 19-ից յետոյ թանկարանների, ցուցանմուշների թիւր համարը: Կորուստը ոչ միայն այդ արժեքաւոր ժառանգությունն է, այլև այն, որ փնտնելու է մշակութային իրաւունքի իրացման կոնցեպտը, որը սերտորեն առնչւում է ինքնութեան, կրթութեան իրաւունքին:

Նշեմ, որ 44-օրյա պատերազմից յետոյ ակադեմիական հանրային հնագէտ Համլետ Պետրոսեանի ղեկավարութեամբ, սկսեց Արցախի մշակութային ժառանգութեան մոնիտորինգ նախաձեռնությունը, ստեղծեց կայք, որը համագործակցում է միջազգային տարբեր գործընկերների հետ, այդ թւում՝ Գովկասի ժառանգութեան միջազգային կենտրոնի, որն արքայազնի տեւակներ է փոխանցում: Կայքում ներկայացւում է Արցախի մշակութային հարուստ ժառանգությունը, ցոյց է տրւում, թէ Ադրբեջանն ինչ ուղղություններով է փորձում դա ոչնչացնել, եւ դրան տրւում է համարժեք պատասխան: Պայքարը գնում է նաեւ իրաւաբանական ոլորտում: 2021 թ. դեկտեմբերի 7-ին Հնագայի դատարանը որոշում հրապարակեց՝ փորձելով Ադրբեջանին արգելել ոչնչացնել հայկական ժառանգությունը:

Այսօր, երբ Գանձասարի, Ամարասի, Դաղիվանքի եւ հայկական պատմական այլ քրիստոնէական եկեղեցիների պատմությունը կեղծւում է, եւ դրանք համարում են աղւանական, սա հարւած է ոչ միայն Արցախի ժողովրդին, այլև քրիստոնէական ողջ հանրութեանը, եւ սա յանցագործություն է ուղղւած ողջ մարդկութեանը, քանզի Արցախի ժառանգությունը մոլորակի մշակութային ժառանգութեան իրօրինակ գոյնն է, իսկ ժողովուրդն այսօր հնարատրություն չունի վերստեղծել իր ժառանգությունը: Սա մոլորակի մշակութային աղքատացում է: Հռոմի ստատուտը նշում է, որ ժառանգութեան ոչնչացումը նաեւ մարդկութեան արժանապատւութեան դէմ ոտնձգություն է համարւում:

- Կարծում էք՝ փաստաթղթերը կամ դատարաններն ապօրոգի են կունենան Ադրբեջանի վրայ:

- Երբ Հնագայի դատարանը 2021 թ. յորդորեց գերծ մնալ ոչնչացումներից, Ադրբեջանը որոշ իմաստով փորձեց զսպել ժառանգութեան ոչնչացման եւ պատմութեան իրացման իր քաղաքականությունը եւ բացայայտ դա չանել: Իսկ երբ Ադրբեջանի մշա-

կոյթի նախարար Քերիմովը յայտարարեց, որ պատրաստուում է յանձնաժողով ստեղծել՝ եկեղեցիների արձանագրությունները ոչնչացնելու հետ կապւած, միջազգային կոշտ արձագանքը ստիպեց, որ Ադրբեջանը յետ կանգնի այդ որոշումից եւ յանձնաժողովի գոյությունը բացայայտ դադարեցի: Լաւագոյն լուծումը կը լինի, եթէ ԲԻՆԵՄԿՕ-ն անկախ փորձագիտական այց կազմակերպի Արցախ: Գործընթացը դադարեցւում է, եւ ԲԻՆԵՄԿՕ-ն իր առաքելութիւնն իրականացնելու փոխարեն շարունակում է Ադրբեջանին «խրախուսել» ու նրան նշանակել իր գլխաւոր կոնֆերանսի փոխնախագահող երկիր: Միջազգային օրէնքների ոչ ճիշտ գործարկումը չի նշանակում, որ մասնագետները չպէտք է շարունակեն աղաղակել այս ոչնչացումների մասին:

- Միջազգային կառոյցների ներկայացուցիչներն են ուկրա զնայ Արցախ, ԻԲԵՄԿՕ-ի դեպքում Ադրբեջանն իր ճանապարհն էր առաջարկել, բայց նրանք իրաժարել էին: Այդ փորձագետները որքանով են անկախ, ճիշտ չէր լինի, որ նրանց թւում նաեւ հայ լինի:

- Ազգային կողմնորոշումը գիտութեան մէջ այնքան էլ կարեւոր չէ, որովհետեւ գիտականը պէտք է վեր լինի ազգային պատկանելութիւնից, չէզոք ու արդարացի քննի հարցը, բայց ճիշտ էր. այն ներկայացուցիչները, որոնք ՄԱԿ-ի կողմից ներկայացւած էին եւ սեպտեմբերի 19-ից յետոյ եկել էին տարածաշրջանում իրողությունը գնահատելու, կարելի է ասել, որ քաղաքականացած յայտարարություն տարածեցին՝ նշելով, որ այդքան էլ բռնութեան հետքեր չկան, ու զարմացել են, թէ ինչու է Արցախի ժողովուրդը լքել այն: ԵՄԽԿ Բանաձեւում էլ նշել էր, որ Արցախի ժողովուրդն Ադրբեջանի ռազմական ագրեսիայի արդիւնքում, կեանքի տուտալ սպառնալիքից ելնելով, վախի մթնոլորտում լքել է իր պատմական հայրենիքը: Ունենք իրարամերձ երկու ուղղություն: Բայց օրակարգում մնում է հարցը, որ իսկապէս անկախ փորձագետներ են պէտք, ու եթէ նրանց թւում հայեր լինեն դա կը նպաստի երեւոյթի ճշմարտացի ներկայացմանը: Իսկ եթէ լինեն միջազգային փորձագետներ, որոնք չեն ներկայացնի խաւարային դիւանագիտություն, այս պարագայում կարող ենք խնդրի փոքր-ինչ լուծման որոշակի յոյսեր ունենալ:

- Ունենք նաեւ Արցախի բարբառի պահպանման խնդիր: ԿԳՄՍ նախարարությունը նշեց, որ Հարրութի բարբառը ցանկանում են գրանցել ԻԲԵՄԿՕ-ում, բայց դա հարցի լուծում է:

- Բարբառը համարւում է ոչ նիւթական մշակութային ժառանգություն, ու այն պահպանելու համար անհրաժեշտ է կիրառել, փոխանցել սերունդներին: Այդ արժեքի հանրահրշակումը կարող է որոշակի դերակատարում ունենալ: Հարրութի բարբառը շատ իրայատուկ, կողորհտային ինֆորմացիա է պարունակում, կարծես թէ կողաւորել է այդ համայնքի կարեւոր մշակութային առանձնայատկութիւնները:

Արման Թաթոյեան.

«Այս իրավիճակում խաղաղութեանը սպասում է ոչ թէ խաչմերուկ, այլ՝ փակուղի»

Քանի դեռ Հայաստանի գիւղերի եւ քաղաքների հարեանտութեամբ, համայնքների միջեւ ճանապարհներին կան ադրբեջանական զինւած ծառայողներ, մեր քաղաքացիները շարունակելու են գտնել վտանգի տակ, իսկ ադրբեջանական յանցաւոր արարքները շարունակելու են, քանի դեռ այդ երկրի ֆաշիստական իշխանութիւնը գործում է պատասխանատուութեան բացակայութեան պայմաններում: Այս մասին «Ֆէյքուք»-եան իր էջում գրել է ՀՀ մարդու իրաւունքների նախկին պաշտպան Արման Թաթոյեանը:

«Որքան կարելի է յանուն իշխանութեան ձեւացնել, թէ ամէն ինչ լաւ է ու դուք էլ տիրապետում էք երկրի անվտանգութեան լուծումներին: Յանուն պաշտօնի՝ առաջ էք բերել անիրատեսական նպատակներ ու դրանք արդարացնելու համար կոծկել ու քողարկել էք ադրբեջանական յանցանքները: Եւ այս ամէն արել ու անում էք սեփական քաղաքական իշխանութիւնը պահելու համար մղոձաւանջային վախերի պատճառով: Այսպէս են բաց թողնել կամ էականորեն նազեցել մեր երկրի անվտանգութեան հիմնարար թուծումների (օրինակ՝ ՀՀ սահմանների շուրջ անվտանգութեան գոտու ստեղծումը) համար պայքարի հնարատրությունները: Շատ հարցերում Ադրբեջանն ամրապնդել է իր դիրքերը, ստեղծել է սեփական քաղաքական իրաւական [թէեւ արհեստական] հիմքերը, խաղաղութեան կեղծ շղարշի ներքոյ ամրապնդել է հայատեսցութիւնը: Հիմա էլ նոյն սանձարձակ պահածքով շարունակում է յանցանքները մեր քաղաքացիների նկատմամբ, ինչպէս ցաւօք տեղի ունեցաւ դեկտեմբերի 4-ին:

Մեզ համար սրա գինը հայրենիքն է, մարդու կեանքն է՝ զինտրականի ու քաղաքացիական բնակչի կեանքը:

Վարդան Ոսկանեան.

«Խնդիրը ոչ թէ «Արեւմտեան Ադրբեջան» բարբառանքն է, այլ հենց արհեստածին Ադրբեջանն ինքը»

երբեւ գոյություն չունեցած ինչ-որ «Արեւմտեան Ադրբեջան» չէ:

Մինչդեռ պարադոքսն այն է, որ Ադրբեջան կոչւող արհեստածին կազմատրումն ինքը մինչեւ 1918 թ. երբեք Ադրբեջան չի եղել եւ չի ունեցել որեւէ առանձին բիրտեղացած ինքնութիւն ու պետականութիւն, ուստի նաեւ դրա աւանդոյթ:

Պատմական եւ իրաւական լեզիտիմութեան առումով բացարձակօրէն խցելի այս կազմատրումը գոյացել է հայութեան, իրանական եւ կովկասեան ժողովուրդների բնիկ տարածքների վրայ օսմանեան սխիւնների միջոցով, ցեղասպան ծաւալապաշտական քաղաքականութեան եւ պանթուրքական այլատեսաց գաղափարախօսութեան հետեւանքով:

Վարդան Ոսկանեանը տեղեցրամեան իր ալիքում գրում է.

«Հայաստանում հիմա փորձում են սպաւցուցել, որ հազարամեակների պետականութեան աւանդոյթ ունեցող մեր երկիրը պատմութեան մէջ

Բացառիկ շրջայցի կազմակերպում՝ Ս. Ամենափրկիչ վանքի Խաչատուր վրդ. Կեսարացու անևան թանգարանի շենքի հիմնադրման 52-ամեակի առիթով

Շովանատրությունը Սպահանի հայոց թեմի Թեմական խորհրդի և կազմակերպությանը Ս. Ամենափրկիչ վանքի Խաչատուր վրդ. Կեսարացու անևան թանգարանի տնօրեն Ջարեն Ղարախանեանի, թանգարանի շենքի հիմնադրման 52-ամեակի առիթով, հինգշաբթի և ուրբաթ՝ նոյեմբերի 30-ի և դեկտեմբերի 1-ի երեկոյան, սկսեալ ժամը 18:30-ից, յոթեկար թանգարանի ներքեի յարկում իրականացեց բացառիկ շրջայց «Մի գիշեր թանգարանում» խորագրով:

Երկօրեայ ժամանակաշրջանում նախատեսված շրջայցը տեղի ունեցաւ 14 սեանսների ներքո, իւրաքանչիւրի տեսողութիւնը 30 րոպէ:

Սկզբում թանգարանի մուտքի մօտ այցելուներին ղիմատրում և ծրագրի մասին հարկ եղածը բացատրում էր Կարին Տէր-Մարտիրոսեանը, այնուհետև շրջայցի մեկնարկը տրւում էր առաջին կրպակից, որտեղ նորոշու-

ղայեցի խոջան ու իր աշակերտը ներկայացնում էին հայ վաճառականի առօրեայ աշխատանքից մի դրագ: Նշելի է, որ ծրագրի ամբողջ ընթացքում համապատասխան բացատրություններ էր սփռում՝ պարսկերէն լեզուով:

Երկրորդ հանգրուանը թանգարանի Խաչատուր վրդ. Կեսարացու կըրպակն էր, ուր ցուցադրւած է Նոր Ջուղայում պատրաստուած Միջին Արեւելքի երրորդ տպագրութեան մեքենան, պատկան տատերն ու գործիքները և տպագրւած առաջին գիրքը, այստեղ Խաչատուր վրդ. Կեսարացին և իր աշակերտը գեղեցիկ պատկերացում տւեցին այն օրերին գրքի տպագրութեան համար տարւող տըքնաջան աշխատանքից: Լայն բացատրութեամբ ծանօթացեց վրդ. Կեսարացին՝ որպէս Միջին Արեւելքում առաջին տպարանի հիմնադրող:

Յաջորդ կանգառում նորոշուղայե-

ցի հայրուհու և իր դստեր տնային աշխատանքից մի պատկեր ներկայացնելով՝ հանդիսատեսին ցուցադրուեց հայ տիկնոջ կարելուր դերը ընտանիքի կառավարման գործում:

Այնուհետև ներկաները կանգ առան Սարգիս Խաչատրեանի երկու գեղանկարչութիւնների առջեւ, որտեղ տեսողական էֆեկտի միջոցով կենդանացել էին այդ նկարները, ասես դրանցից մէկում կենդանի արեւածուղ էր Սեւանայ լիճը և դողանջում կղզու վանքի զանգը, իսկ միւսի մէջ կենտունակ էր գեղջկական կեանքը: Այս բաժնին զուգահեռ կենդանի կատարումսբ հնչեց «Հորովել»-ը: Շարունակութեան մէջ այցելութիւն կատարուեց հոգեւորականների հագուստների կրպակ, ապա ձեռագիր մատենանի վրայ տեսողական էֆեկտով ցուցադրուեց գրագրութեան արեստը:

(Շար. 6-րդ էջում)

Ընդամենը ութ տարեկան էր Վարդանը, երբ գրկեց հորից: Նրա հետագայ խնամքն ու դաստիարակությունը մնաց մեր հիշելի վրայ, որն ամուսնու առեղծոածային անհետացումից յետոյ ապրեց 22 տարի և մահացավ 1870 թականին:

Ինչը տարեկանից Վարդանը (Վարդան Արովեան) սկսում է սովորել Թիֆլիսի ազնվական գիմնազիայում, ապա «Ներսիսեան» դրայրոցում: Կաթողիկոսը նախատեսել էր նրան կրթության տալ Մոսկուայի «Լազարեան» ճեմարանի արեւելեան լեզուների բաժնում: Սակայն հիւանդության և այլ պատճառներով Վարդանը դուրս է գալիս «Ներսիսեան» դրայրոցից, միաժամանակ գրկում է «Լազարեան» ճեմարանում սովորելու հնարավորությունը:

Մոր Էմիլիեի մեծ ջանքերի շնորհիւ նա 1854 թականից մինչև 1859 թականը սովորում է Խարկովի մասնաւոր պանսիոնում, ապա տեղափոխում է Դորպատ և 1860 թականից դառնում համալսարանի ուսանող, որը հաջազգի պատանիներից առաջինն ընդունել է և արտոել էր նրա

հայրը: Նիսիական սուղ պայմանների պատճառով Վարդանը համալսարանը չի ավարտում:

Համալսարանում իր դեկավարի թոյլտուրեամբ քննություն է յանձնում՝ Գիմնազիայի սեմինարիայի ուսուցչի կոչում ստանալու համար: Եթե տարի շարունակ դասաւանդում է ռուսաց լեզու, պատմություն, գեղագրություն՝ հեռաւոր Լիֆլանդիայի նախ Ֆելին գիւղաքաղաքում, ապա՝ Տալլին քաղաքի տարբեր ուսումնական հաստատություններում:

1869 թականին մօր խնդրանքով Վարդանը վերադառնում է Անդրկովկաս և անմիջապէս ուսուցչի պաշտօն վարում Ախալքալաքում: Պայմանները ստիպում են Վարդանին 1875 թականին տեղափոխել Էջմիածին, որտեղ հինգ տարի ուսուցչութիւն է անում «Գէորգեան» ճեմարանում, այնուհետեւ տասը տարի ապրում է արշաւատում է Երեւանի թեմական դպրոցում:

Վարդան Արովեանը մահացել է 1896 թականին նոյեմբերին և թաղած է Ս. Գայիանէ եկեղեցու բակում:

Վարդան Արովեանը ամուսնացել է Կատարինէ Եարալեան-Արովեանի հետ: Նրանք ունեցել են ութ զաւակ, որոնցից Խաչատուրը, Վահանն ու Պետրոսը մահացան դեռ մանուկ հասակում. մնացած երեք տղաներին՝ Կոնստանտինին, Լեւոնին, Աշոտին և երկու դուստրերին՝ Շուշանիկին, Վիկտորիային մեծացրել է ու կրթութեան տւել մայրը՝ Կատարինէն, քանի որ Վարդանը շուտ մահացավ, երբ երեխաներից ոչ մէկը դեռ չէր հասունացել:

(Աղբիւր՝ «Գրքատը»)

1) Էմիլիէն Ռուսաստանի գերմանուհի էր (Ա.)

Քչերին Ե յայտնի թէ ո՞վ էր Խաչատուր Արովեանի որդին

«Մենուայի անեծքը» Մենուայի ջրանցքի կառուցումը եւ արձանագրութիւնները (Արեւելահայերէնի վերածւած)

Կազմեց ՊԵՏՐՈՍ ԹՈՎՄԱՍԵԱՆԸ

Ուրարտուի Բշպուինի գահակալը (825-810 թթ. Ն.Ք.) եղաւ բացառիկ դեկավար դէմք. նա դեռեւս ողջ էր, երբ իր երիտասարդ զաւակին՝ Մենուային գահ բարձրացրեց և ինքը մնաց որպէս խնամակալ թագաւոր, ինչ որ շատ հազագիտ պատմական արարք էր այդ հին պատմաշրջանում:

Բշպուինի մահից յետոյ իր որդին Մենուան շարունակեց թագաւորել մենակ՝ մօտ քառորդ դար (810-786 թթ. Ն.Ք.) դառնալով Ուրարտուի հզօրացման կերտիչը: Մենուայի անունը բուն հայկական է. ծագած բնիկ հայերէն մեն(ն) կալ մի(ն) բառից, որ կը նշանակէ մէկը կամ միակը¹⁾: Մենուայի շինարարական գործունէութեան գրիւտար մեծագործութիւնը, իր անունով կոչուող Մենուայի ի նշանաւոր ջրանցքն էր, որը երկարում էր 72 կմ.: Նա այս ջրանցքի կառուցման մասին արձանագրութիւններ է թողել տարբեր տեղերում՝ ջրանցքին կից, որոնք փորագրած են ժայռերի վրայ, և բոլորն էլ յիշատակում են Մենուայի կողմից այս ջրանցքի կառուցման մասին: Այդ բազմաթիւ արձանագրութիւններից բարեբախտաբար միայն 14 հատը մինչեւ օրս չեն վնասուել: Դրանցից մէկի մէջ Մենուան ասել է. «Խալդիսի»²⁾ շնորհատու զաւակների, Մենուաս Իսպուինեան այս ջրանցքի կառուցման մասին: Իսպուինի մեծագործ որդիների, Մենուայից, որ է հզօր արքայ, մեծ արքայ, Բիայնայի թագաւոր, որ բնակւում է Տուսբա քաղաքում: Մենուաս ասում է՝ ով որ այս արձանագրութիւնը կը քանդի, ով որ կը վնասի, ով որ տեղափոխի, ով որ ուրիշին վերագրի

ասելով, և այս ջրանցքը քաշեցի, մէկը և միւր թող Խալդիս, Տէիսպաս և Արդինիս աստուածներ, իրեն իր տեղը, իր սերունդը, իր քաղաքը աշխարհի երեսից կորցնեն»³⁾: Մենուայի այս անեծքերը ուղղած էին Ուրարտուի բոլոր թշնամիներին, և ի մասնաւորի ամենամօտիկ ախոյեան հզօր Ասորեստանին:

Մենուայի կառուցման մասին Մենուայի թողած արձանագրութիւնների մէջ իր յիշած անեծքերը, և իր մտահոգութիւնը ու գուշակումը շատ արդարացի էին: Մենուայի կառուցելուց դարեր յետոյ այդ հրաշակերտ մեծագործութիւնը վերագրեց Ասորեստանի Շամիրամ թագուհուն. և կոչեց «Շամիրամագետ» կամ «Շամիրամի Ջրանցք»:

(Զաղւած՝ «ՊԱՏՄԱԶԱՆ», թիւ 34-ից, 26 նոյ. 2023 թ.)

1) Ռաֆայել Բշիսեան, Պատկերագրող Պատմութիւն Հայոց, Ա Գիրք, Երեւան-Արեւիկ, 1989, էջ 21:

2) Խալդիսը կամ Խալդը Ուրարտուի մեծագոյն աստուածն էր. այդ պատճառով Ուրարտուն կոչւել է նաեւ Խալդեան թագաւորութիւն, որովհետեւ հին ժամանակ սովորութիւն կար ժողովուրդների կամ պետութիւններին կոչել իրենց պատճառ հիմնական աստուծոյ անունով, ինչպէս ասորեստանցիների պարագային Աշուր աստուածը:

3) Եղիա Քասունի, Նախահայկական Հայաստան, էջ 31 և Հայ ժողովրդի Քրեատմատիա, հատոր 1, Երեւան, 1981, էջ 50:

الأرمينية بالغة ، 184 ، 183 ، ص منه

Աղթամարի կաթողիկոսական աթոռի հիմնադրութիւնը՝ 1113 թ. (Արեւելահայերէնի վերածւած)

Աղթամարի կաթողիկոսական աթոռի հիմնադրութիւնը տեղի ունեցաւ 1113 թ.-ին, երբ Կիլիկիայում Բարսեղ Ա Անեցի կաթողիկոսի մահից յետոյ, կաթողիկոս ընտրեց Գրիգոր Գ Պահլաւունին (1113-1166 թ.թ.), որն իր երիտասարդ տարիքում էր, հազիւ 20 տարեկան: Այս ընտրութեանը բողոքեց Աղթամարի Դավիթ եպիսկոպոսը, որ ինքն իրեն համարում էր կաթողիկոսութեան արժանի, տրամաբանելով, թէ նորընտիր կաթողիկոսը շատ երիտասարդ է, և թէ Աթոռը գտնուում է Հայաստանից դուրս՝ Կիլիկիայում:

Աղթամարում բողոքի այլքը աստուկացաւ: Ամրացնելու համար իր իշխանութիւնը՝ Աղթամարի Արդւնես¹⁾ իշխանը 1113 թ.-ին, իր որդուն՝ Դավիթ եպիսկոպոսին կաթողիկոս օձել տեց Արծրունեաց թագաւորութեան հիմնադիր Գագիկ Ա Արծրունու (915-921 թ.թ.) տարիների կառուցած Աղթամարի Ս. Խաչ եկեղեցում:

Աղթամարում կաթողիկոսական աթոռի հիմնադրութիւնը կարելի էր անհրաժեշտ տեսնել, որովհետեւ պատմական զարգացումները ստիպել էին, որ Ամենայն հայոց կաթողիկոսական աթոռը 1066 թ.-ին Հայաստանից դուրս տեղափոխւեր, Կիլիկիոյ հիւսիսային սահմանամերձ Օսմունի շրջանը: Հիմնական պատճառն այն էր, որ այդ ժամանակ սելջուկ թուրքերը ներխուժել էին Հայաստան, և կաթողիկոսական աթոռը շատ վտանգւել էր²⁾:

Այսպէս, Արծրունիների Խեղեղեղեան իշխանութիւնը լատտեղեակ լինելով, որ շատ անհրաժեշտ էր ունենալ կրօնական մի աթոռ, դա էր կրօնաքաղաքական պետութիւնների ժամանակաշրջանի թելադրանքը: Արդւնեսի իշխանի այս քայլն ունէր մէկից անելի նպատակներ. Աղթամարի կաթողիկոսութեան հիմնադրութիւնը զօրացնելու էր Վասպուրականի հայութեան դիրքերը սելջուկ թուրքերի տիրապետութեանը անելի ուժգնօրէն դիմադրելու համար. և յաջողք քայլը լինելու էր, անելի զօրացնել իշխանութիւնը այն վերածելով թագաւորութեան, ինչ որ տեղի ունեցաւ շատ անելի ուժ 1465 թականին³⁾:

Պետք է նշել, որ թէեւ ունանք Աղթամարի կաթողիկոսութեան հիմնադրութիւնը նկատում են բացասական մի զարգացում մեր պատմութեան մէջ, սակայն Աղթամարի աթոռը նպաստեց հարաւային Հայաստանի ազգային և եկեղեցական կեանքի զարգացմանը, ու դարձաւ կարեւոր մի գործօն հարաւային Հայաստանի ներքին ինքնավարութեան պահպանման համար:

1) Արդու-Մասիի («Ա.»)
2) Արամ Յովհաննիսեան, «Հայոց Եկեղեցին Կիլիկեան շրջանում», էջ 14, 15:
3) Պ. Թովմասեան, Աղթամարի թագաւորը՝ Սմբատ Արծրունի Մեֆեդիսեան, Երեւան 2022: («ՊԱՏՄԱԶԱՆ» թիւ 33 - 12 նոյ. 2023 թ.)

Ջուղայի ոչնչացված խաչքարերի մեծ մասն արևեստի գլուխգործոցներ էին, որը ռասիզմի հիմքով վանդալիզմ է

Գարդման-Շիրան-Նախիջևան Համահայկական միությունը յայտարարություն է տարածել Ջուղայի հայկական խաչքարերի ոչնչացման կապակցությամբ: «Արմենարես»-ի փոխանցմամբ՝ յայտարարության մեջ, մասնավորապես, ասած է.

«Դեռևս 2003 թ. դեկտեմբերի 4-ին Ադրբեջանի կողմից հայկական խաչքարերի ոչնչացման կապակցությամբ մի խումբ հայ պատմաբաններ և հնագետներ պաշտոնական բողոք են ներկայացրել համապատասխան միջազգային կազմակերպություններին: Այդ ժամանակ վերջնական էր Ջուղայի հայկական գերեզմանատան համակարգային ոչնչացման ակտը, որի դրազները արձանագրել էին դեռևս 1998 և 2002 թվականներին՝ արժանանալով միջազգային հանրության գայտոյթին ու կշտամբանքին:

Մակայն որևէ կոչ ու մեղադրանք ի գործ չեղաւ հետագնել բարբարոս ադրբեջանական ջարդարար ձեռքը համաշխարհային քրիստոնեական քաղաքակրթական երեւոյթի՝ խաչքարի համակարգային ու նպատակադիր ոչնչացումից: 2005 թ. տեղի ունեցաւ Ջուղայի հայկական գերեզմանատան տապանաքարերի ու խաչքարերի ոչնչաց-

ման վերջին արարը: 2006 թ. ադրբեջանական կառավարությունը թող չտուց Եւրոպայալամենտի ներկայացուցիչներին այցելել Ջուղա, ինչը յանցանքը քողարկելու յուսահատ փորձ էր: Ադրբեջանական քարոզչամեթոդներն էլ ծուլ է պատմական իրողությունը հերքելով հայկական ներկայությունը Նախիջևանում անպատմելի ժամանակներից և քրիստոնեական յուշարձանները վերագրելով աղաններին, սակայն տրամաբանական հարց է առաջանում, եթէ աղանները ադրբեջանցիների նախնիներն են, ապա ինչու են ադրբեջանցիները ոչնչացնում «իրենց իսկ նախնիների ժառանգությունը» և դրա փոխարեն ռազմական հրաձգարան կառուցում:

Ջուղայի ոչնչացած խաչքարերի մեծ մասն արևեստի իսկական գլուխգործոցներ էին, հայկական հոգեւոր ընկալումների արգասիքներ, որոնց ոչնչացումը ռասիզմի հիմքով վանդալիզմ է, ինչի վրայ կառուցած են ադրբեջանական հասարակության ու ատորիտար ռեժիմի հոգեւոր ընկալումները: 2020-2023 թթ. ռազմական գործողություններին և էթնիկ զտմանը յաջորդած մշակութային գտումը

ևս գալիս է փաստելու աւածը: Գարդման-Շիրան-Նախիջևան Համահայկական միությունը, լինելով ոչ միայն պատմական Գարդմանից, Շիրանից և Նախիջևանից բռնագաղթած հայության ոտնահարած իրատնքների վերականգնման, այլև այդ տարածքներում հայկական մշակութային ժառանգության պահպանության խնդրի յանձնառու, պահանջում է ադրբեջանական իշխանություններից քաղաքական կամք դրսևորել վերջ տալու այն բարբարոսությունը, որն այսօր ընթանում է Լեռնային Ղարաբաղում, պատասխանատուները կրելու կատարած մշակութային ցեղասպանության համար, ինչը դէպի խաղաղ ու ապահով ապագայ տանող միակ ճանապարհն է:

Մենք կոչ ենք անում նաև միջազգային հանրությանը, հեղինակաւոր իրաւապաշտպան կազմակերպություններին կրտացնել Ադրբեջանի նկատմամբ խօսողը, որով հետևե նախկինում արձանագրած կոչերն ու յայտարարությունները մշտապես անտեսել են միջազգային իրատնքը առաւելագոյնս ոտնահարող ադրբեջանական վարչակարգի կողմից:

24News

Արգենտինայի «Մասիս» պարային համոյթը 30 տարեկան է

Նոյեմբերի 25-ին Բուենոս Այրեսի «Բելգրանո» սրահում, Մերիսիո Գնիասեանի ղեկավարությամբ, Հայ Եկեղեցու «Մասիս» հայկական պարի համոյթը նշեց իր հիմնադրման 30-ամեակը:

Այդ ու հացի արարողությամբ ընդունելությունից յետոյ Արա Գեորգեանի «Արցախ» ստեղծագործության հնչյունների ներքոյ սկսեց երկու

մասից կազմած համերգը: Կատարեցին խմբակային պարերի ընտրանի՝ Քոչարի, Ամապոլաս, Հորոն, Տասներու, Մելիքներ, Դանգուի, Արաբէ, Հին Գիւմրի և այլն: Համերգի ընթացքում հնչեցին Արամ Խաչատրեանի ստեղծագործությունների ներքոյ բեմադրւած պարային կոմպոզիցիաներ նիրւած Կիլիկիայի հայկական թագաւորութեան ժամանակաշրջանի:

«Մենք ենք մեր սարերը» ֆիլմը «Նուռ» միջազգային կինոփառատունում հանրութեան քւեարկութեամբ ընտրուել է որպէս լաւագոյն վաւերագրական ֆիլմ

Ատոմ Էգոյեանի և Ֆեդերիկո Լեւոնի «Մենք ենք մեր սարերը» ֆիլմը Կանադայի Տորոնտո քաղաքի Համազգային թատրոնում անցկացած «Նուռ» միջազգային կինոփառատունին, հանրութեան քւեարկութեամբ ընտրուել է որպէս լաւագոյն վաւերագրական ֆիլմ:

Յատուկ հիւրի կարգավիճակով ֆիլմի ռեժիսոր ուրուգայցի Ֆեդերիկո Լեւոնը մրցանակը ստանալուց դիմեց հանրութեանը, դատաւարտեց Ադրբեջանի ներխուժումն Արցախի տարածք և պահանջեց հետևողական լինել և պաշտպանել աւելի քան 100 հազար արցախցիների իրատնքը:

Փառատունին ներկայացւած էր 68 ֆիլմ աշխարհի 14 երկրներից: Նշենք, որ «Մենք ենք մեր սարերը» միակ լատինաամերիկեան ֆիլմն էր, որը ներկայ էր հեղինակաւոր կինոփառատունին:

«Նուռ» կինոփառատունի 16-րդ թողարկումը նկարագրելիս վերջին իրադարձությունների պատճառով

մենք դժկամութեամբ ենք օգտագործում «քաղցը» բառը: Այնուամենայնիւ, այն, ինչ մենք կարող ենք անել, 68 յիշարժան ֆիլմ է առաջարկել օգնելու միջոցներ հաւաքագրել և օգնել փախստականներին, ովքեր բռնի կերպով արտուրել են Արցախի իրենց սուրբ հողերից»,- յայտարարել են փառատունի կազմակերպիչները:

Բացառիկ...
(Շար. 4-րդ էջից)

Արքահամ Գուրգենեանի կրպակում ներկաները ոչ միայն դիտեցին նրա կերտած շիրմաքարերի նկարչությունները, այլ նաև դրանց շարժունակ պատկերը պատի վրայ ցուցադրւած:

Աւարտին, Եփրեմ Խանի բաժնում, բոլորը ծանօթացան նրա սիրագործություններին և իհարկէ կերպարին նրա դերը մարմնաւորողի շնորհիւ:

Այս միջոցառումը, որը հիանալիօրէն պատկերում էր Նոր Ջուղայի պատմական անցեալից ու կենցաղից մի փունջ, յայն ընդառաջում գտաւ ժողովրդի կողմից հիացմունք պատճառելով պարսիկ հայրենակիցներին, իսկ առաւել հպարտութեան առիթ հանդիսանալով նորջուղայեցիներին, յատկապէս կիրառած նորագոյն տեխնիկայի առունով առաջինը լինելով Սպահանում:

Ներկայ գտնուեցին նաև մի շարք բարձրաստիճան պաշտօնատարներ, որոնց դիմաւորում և ուղեկցում էին Թեմական խորհրդի անդամները:

Հիւրերի շարքում էին՝ Սպահանի Մշակութային ժառանգութեան պահպանման, գրք-

սաշրջութեան և ձեռարկեստի գլխաւոր տնօրէն Համիրեզա Մոհաղեղեանը և տոյն գերատեսչութեան այլ տնօրէնները, Սպահանի 5-րդ շրջանի քաղաքապետարանի տնօրէն Հոսէյն Քարգարը՝ իր ընտանիքով, Սպահանի Ազգային արևեստի թանգարանի տնօրէնուհին ու աշխատակիցները, Սպահանի քաղաքապետարանի Մշակութային և սոցիալական հարցերի տեղակալն ու նրա ընտանիքը և մի քանի տնօրէններ և Սպահանի թանգարանների միութեան ներկայացուցիչները:

Ծրագրի բեմադրիչներն էին Ռիմա Սիմոնեանն ու Գարին Տէր-Մարտիրոսեանը, իսկ սիրտող բացատրությունների ձայնագրման համար բնագիրն ընթերցել էր Արթին Քեչիշեանը: Անխմատորի աշխատանքն իրականացրել էր Էլահէ Ռաֆիին: Չայնի էֆեկտի պատասխանատուն և «Հորովել»-ի կատարողն էր Հարսնա Կարապետեանը:

Դերերը մարմնաւորեցին՝ Հայրուկ Կարդեանեան և Առնօ Սիմոնեան՝ խոջան և աշակերտը՝ Վանանդ Իսաղուլեան և Արգին Ղարիբեան՝ Խաչատուր վրդ. Կեսարացի և աշակերտը՝ Նազէ Ասատրեան և Վանէ Խաչիկեան՝ նորջուղայեցի կին և իր դուստրը՝ Դաւիթ Թորոսեան՝ Եփրեմ Խան Թղթակից (Նոր Ջուղա)

ՄԱՆԻՔ - ՀՈԳԵՎԱՆԳԻՍ

Խոր վշտով համակամ յայտնում ենք, որ մեր շաք սիրելի եւ թանկագին՝

ԾԱՂԿԱՆՈՅՑ (ՅԱՐՈՒԹԻՒՆԵԱՆ) ՊԵՏՐՈՍԵԱՆԻ

ցաւալի մահը, որը փրկելու ունեցաւ նոյնքերի 11-ին, Ամերիկայում:

Հանգուցեալի մահուան առթիւ՝ ուրբաթ, դեկտեմբերի 8-ին, Թեհրանի Ս. Մինաս եկեղեցում, ս. պատարագից յետոյ կը կատարուի՝

ՀՈԳԵՎԱՆԳԻՍ

Յաւակցութիւնները՝ եկեղեցում:

ՍԳԱԿԻՐՆԵՐ՝

Շաքէ, Էդուարդ եւ Աննա Զարգարեաններ՝ դուստրը, փեսան եւ թոռը:

Իւնտ, Վահէ եւ Արին Աղախանեաններ՝ դուստրը, փեսան եւ թոռը:

Անիֆա եւ Արին Ազգաններ՝ թոռնուհին եւ իր ամուսինը:

Զարգարեան, Աղախանեան, Յարութիւնեան, Պեպրոսեան, Յովհաննիսեան, Առաքելեան, Բարսեղեան, Խաչատրեան, Մելիքեան եւ Եղոյեան ընտանիքներ՝ հարազատները եւ խընամիները:

ՀՈԳԵՎԱՆԳԻՍ

Խոր վշտով համակամ յայտնում ենք, որ մեր շաք սիրելի եւ թանկագին՝

ՓԱՊԵՐԻՅԻ ՂԱԴԻՍԵԱՆԻ (ՆԱԶԱՐԲԷՂԵԱՆ)

ցաւալի մահուան քառասունօրեակի առթիւ՝ ուրբաթ, դեկտեմբերի 8-ին, Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ եկեղեցում, ս. պատարագից յետոյ կը կատարուի՝

ՀՈԳԵՎԱՆԳԻՍ

Յաւակցութիւնները՝ եկեղեցում:

ՍԳԱԿԻՐՆԵՐ՝

Նազարբեգեան, Ղադիսեան, Նիկոլայեան, Սարգսեան եւ Մարիանեան ընտանիքներ՝ հարազատները եւ խընամիները:

ՈՒՇԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Այսու ազգային մարմինների, հիմնարկութիւնների, միութիւնների, դպրոցների եւ ընկերութիւնների ու բոլոր յարգելի ընթերցողների ուշադրութեան ենք յանձնում, որ իրենց

յայտարարութիւնները օրաթերթիս յանձնեն առ. ժամը 8-ից մինչեւ Կ. յ. ժամը 2-ը ամենաուշը երեք օր (աշխատանքային օր) նախքան փաթեթագրութեան թաւականը, բացի մահազդերից, որոնք ընդունում են նաեւ նոյն օրը առաւօտեան՝ մինչեւ ժամը 9-ը:

«ԱԼԻՔ» ՕՐԱԹԵՐԸ

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

Օժանդակելու համար օրաթերթիս՝ կարող էք ձեր հին թղթերը յանձնել

«Ալիք» օրաթերթին՝ առաւօտեան ժամը 8-ից մինչեւ ժամը 20:00-ը

(Մեծ քանակութեան պարագայում՝ նախապէս համադրելու խնդրանք)՝ հերթեալ հասցեով.

Հիւսիսային Սոհրեարդի պող., Սոհրեի փողոց, համար 16
Հեռ.՝ 88761154

«ԱԼԻՔ» ՕՐԱԹԵՐԸ

7 STARS

هواپیمایی قشم Qeshm Air

تور مسافرتی ایران ایر تور IRAN AIR TOUR

هواپیمایی وارش VAREASH AIRLINES

Armenia airways

7setaretours

آژانس مسافرتی هفت ستاره آسمان آفتابی

خدمات آژانس مسافرتی هفت ستاره آسمان آفتابی:

- ◆ Հայաստանում՝ Ամերիկայի եւ Կանադայի դեսպանատների հերթագրման ապահովում
- ◆ Թուրի անմիջական գործադրողը՝ Հայաստանում եւ աշխարհի այլ վայրերում

مجموعی مستقیم تور در ارمنستان و دیگر نقاط جهان

09303810625 WhatsApp tel: 021-88796742-3

Ովքե՞ր են....

(Շաք. 2-րդ էջից)

հայերը ոչ մի կապ չունեն ուրարտական ժառանգութեան հետ, ինչի արդիւնքում՝ սեփականել են Ուրարտուն... Ու այսքանից յետոյ չԺ-ին հարցազրոյց տալ ու ասել որեւէ հիմք չկայ, որով կարող են պնդել, թէ դասագիրքը գրած է թուրքական ազգայնամոլական պատմագիրութեան մողէի հիման վրայ: Բայ եւ ասում են՝ կայ: Հիմքը հէնց Ուրարտուն յանձնելն է թուրքերին Արցախի բարեխօսող յանձնումից յետոյ: Հիմքը հէնց դասագրքում էրեւոնի - Երեւան օրգանական կապի խզումն է: Վանքում Սողոմոնեանն անձնիրարար պաշտպանելով հեղինակ Սմբատ Յովհաննիսեանին՝ փաստում է, որ նա դասագիրքը միայնակ գրել է խորհրդակցելով բազմաթիւ խորհրդատուների հետ: Հարց ովքե՞ր են նրանք: Միզուցէ այդ դասագրքի չափորոշիչներն ստեղծողներից յայտնի է իլիթ Մկրտչեանը, ով թուրքերի հետ եւ Թուրքիայի «Պատմութիւն» հիմնադրամի միջոցով իրականացած ծրագրերից մէկով, ասանալով մօտ 20 հազար եւրօ բիւջէ, նպատակ էր հետապնդում «մարտահրաւեր նետել պատմութեան դասագրքերում առկայ թշնամու կերպարներին եւ ներկայիս պատմական գործընթացներին, ինչը կը խթանի պատմութեան ուսուցումը Հայաստանում եւ Թուրքիայում», թէ՛ Բրիտանի շրջանաւարտ, այդ նոյն մերժած ու վտանգաւոր չափորոշիչները ասանալով պաշտպանող, ՔՊ-ական պատգամաւոր Մարիա Կարապետեանը, ով այդ նոյն էլիլթ Մկրտչեանի ու կրկին Թուրքիայի «Պատմութիւն» հիմնադրամի եւ թուրք հեղինակների հետ համատեղ 2017 եւ 2019 թականներին հրատարակել է «Պատմութեան ուսուցումը Թուրքիայի եւ Հայաստանի դպրոցներում. քննադատութիւն եւ այլընտրանքներ» եւ «Պատմութեան ուսուցման այլընտրանքային չափորոշիչները Հայաստանի եւ Թուրքիայի համար» ձեռնարկները, որտեղ Հայաստանը (այսօր հայրենիք Հայկական լեռնաշխարհը) անանել է Անատոլիա (էջ 52) կամ քննադատել «Հայոց պատմութիւն» դասագրքի նախորդ հեղինակներին՝ այն բանի համար, որ նրանք դասագրքում «գարնանալի արագութեամբ» ներառել են Ապրիլեան քառօրեան հերոսացնող դրակներ: Կրկնում են ովքե՞ր են այդ «թաքնած» խորհրդատուները, որտեղ են ասորում, ինչո՞վ են զբաղում, կարելի է իմանալ դրանց անունները: Եւ վերջում. մեկնաբանութիւններում կը ղնեն աղբիւրական այլիլի հայ գիտնականների ծաղրող ու վիրատուող տեսանկյունը: Թէ՛ ում կամ ինչն է ինչեցնում այն թողնում են մարդկանց դատողութեանը:

ԱԼԻՔ

Օրաթերթ

Արտոնատեր՝ ԱԼԻՔՆՍ ԱՃԵՍԵԱՆ
Հեռախօս՝ (0098-21) 88768567 - 88761154
Հեռապատճէլ՝ 88760994
Փոստարկը՝ 11365-953 Թեհրան - Իրան

روزنامه سیاسی، اجتماعی، ادبی و هنری
صاحب امتیاز: موسسه جمعیت ادبی آلیک
مدیر مسئول: آلبرت عجمیان
خیابان سه روزدی شمالی، خیابان شهید محبی، پلاک ۱۶
کد پستی: ۱۵۵۸۳۳۹۱۱
تهران صندوق پستی: ۱۱۳۶۵-۹۵۳
فکس: ۸۸۷۶۰۹۹۴
تلفن: ۸۸۷۶۸۵۶۷ - ۸۸۷۶۱۱۵۴
چاپخانه آلیک

ALIK ARMENIAN DAILY

Add.: 16, Shahid Mohebi Ave., North Sohravardi Ave.,
Tehran 155833911, Iran P. O. Box: 11365-953
Tel.: (0098-21) 88768567 - 88761154
Fax: 88760994

E-mail : info@alikonline.ir
www.alikonline.ir

ԱՄԷՆ ՏԵՍԱԿԻ ԼԻԱՅԵՐԻ ԵՒ ԱՄԱՆ ԼԻԱՅՈՂ

ՄԵՃԵՆԱՆԵՐԻ ՆՈՐՈՂՈՒՄ ԲՆԱԿԱՐԱՆՈՒՄ

Հեռ. 26320084 եւ 09124187835, Վահիկ Բակաղաքեան

Computer AGMA

Համակարգչային ընկերութիւն

خرید و فروش کامپیوتر
ارتقاء سیستم
سرویس در محل
سخت افزار
نرم افزار
شبکه

Tel: 88849305 & 88842385
ایران شهر شمالی، کوچه نوشهر، پلاک ۴۲، واحد ۶

ՆՈՐՏԱՐԻԱՅ ՆԷՐԵՆԵՐԻ ԸՆԳՈՒՆՈՒՄ

Թեհրանի Հայ կանանց բարեգործական ընկերութիւնը

Նոր փարւայ սեմին կարիքատու ընտանիքներին օգնելու համար՝

նւերներ է ընդունելու բարեսէր հայրենակիցներից:

Յանկացողներից խնդրում է իրենց օգնութիւնները յանձնեն վարչութեանը

կիրակի, դեկտ. 17-ին, 2023 թ.,
առ. ժամը 10:00-ից
մինչեւ ժամը 16:00-ը:

Հասցէ՝
Զոմիուրի պողոտայ, Սիրգա Քուչաք խան պողոտայ,
Ս. Ասուածածին եկեղեցու շրջափակ
Հեռ.՝ 66700 170
Թ. Յ. Կ. ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՏԱՐԵԿԱՆ ԲԱԶԱՐ

Թեհրանի Հայ կանանց բարեգործական ընկերութեան փարեկան վաճառքը

փրկել է ունենալու հինգշաբթի եւ ուրբաթ, դեկտ. 21-ին եւ 22-ին, 2023 թ., առաւօտեան ժամը 10:00-ից մինչեւ 17:00-ը,

Ս. Ասուածածին եկեղեցու շրջափակում
Վաճառելու են՝
սփռոցներ, սալֆեպներ, սրբիչներ, խոհանոցային պիտույքներ, փոսային թխածքներ

Ձեր մասնակցութեամբ օգրակար հանդիսացէք մեր կարիքատուներին:

Հասցէ՝ Զոմիուրի պողոտայ, Սիրգա Քուչաք խան պողոտայ, Ս. Ասուածածին եկեղեցու շրջափակ
Հեռ.՝ 66700 170
Թ. Յ. Կ. ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

